

การพัฒนาตลาดเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา¹

นางสาวเบญจวรรณ สุขศรีเมธีชัย²

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา ชุ่มนาเสียว³

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนุช เงินคล้าย³

ดร.ปะการังชื่นจิตร³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตลาดเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา ตลาดบ้านใหม่แปดริ้วที่จังหวัดฉะเชิงเทรามีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของตลาดบ้านใหม่แปดริ้วที่จังหวัดฉะเชิงเทรา(2) เพื่อศึกษาบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา(3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา (4) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non-participation observation) การศึกษาจากเอกสาร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) จำนวน 7 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเกิดขึ้นในรัชกาลที่ 5 ต่อมาการสัญจรทางน้ำลดบทบาทลงทำให้ตลาดร้าง และในปี พ.ศ. 2547 คนใน

¹บทความเรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง “การพัฒนาตลาดเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วที่จังหวัดฉะเชิงเทรา” ซึ่งได้ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้ว โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา ชุ่มนาเสียว

²นักศึกษาระดับปริญญาโท โครงการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ

ชุมชนต้องการฟื้นฟูตลาดจึงร่วมมือกันพัฒนาตลาดโดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยส่งเสริมสนับสนุน จึงทำให้ตลาดกลับมาคึกคักอีกครั้งจนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ทำให้คนในชุมชนมีรายได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. บทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ คนในชุมชน เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ชมรมรักตลาดบ้านใหม่ร่วมมือกันในการอนุรักษ์ทรัพยากร และรักษาความเป็นตลาดเก่าโบราณมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจท้องถิ่น มีการจัดกิจกรรมภายในตลาด เช่น รำวงพื้นบ้าน กิจกรรมล่องเรือ

3. ปัญหาและอุปสรรคของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ภายในตลาดคับแคบและไม่สามารถปรับขยายได้เนื่องจากพื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นตลาดเอกชนเจ้าของตลาดไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรและพื้นที่ตลาดบ้านใหม่แปดริ้วติดกับแม่น้ำด้วยการปรับขยายคงทำได้ยาก การจัดฝึกอบรมให้ความรู้ยังมีส่วนหนึ่งที่ไม่ให้ความร่วมมือ

4. แนวทางในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ ควรจัดให้มีบริการห้องน้ำหรือสถานที่นั่งพักสำหรับนักท่องเที่ยว จัดให้มีถังขยะเพิ่มขึ้น ควรมีป้ายหรือแผนผังบอกจุดต่างๆในตลาด มีบริการรถรางในการพานักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง ที่สำคัญชุมชนท้องถิ่นต้องร่วมกันอนุรักษ์ความเก่า ความเป็นตลาดโบราณ รวมถึงตัวอาคารบ้านเรือนแบบดั้งเดิมที่อยู่ภายในตลาดให้เป็นเอกลักษณ์ของตลาดบ้านใหม่แปดริ้วและรักษาทรัพยากรที่มีอยู่ภายในตลาดเพื่อให้ตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำสำคัญ การพัฒนา การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

บทนำ

ปัจจุบันรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน โดยมีการดำเนินโครงการปีท่องเที่ยววิถีไทย เก๋ไก๋อย่างยั่งยืน สำหรับสาระสำคัญในการส่งเสริม “ปีท่องเที่ยววิถีไทย เก๋ไก๋อย่างยั่งยืน” นั้น เพื่อหาแนวทางความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชน เป็นการเน้นย้ำให้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เกื้อกูลเรื่องความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยาและการต่างประเทศดังนั้นการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับคนในประเทศหรือคนในชุมชนท้องถิ่น ภาครัฐจึงได้ผลักดันสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว และ

สนใจการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และด้านอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งหากพูดถึงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแล้วขอแนะนำให้มีแหล่งท่องเที่ยวตลาดบ้านใหม่แปดริ้วที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ตลาดบ้านใหม่แปดริ้ว หรือตลาดบ้านใหม่แปดริ้วร้อยปีเป็นตลาดเก่าตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อการสัญจรทางน้ำลดบทบาทลงตลาดนี้ก็เริ่มร้าง และเมื่อปี พ.ศ.2547 ตลาดนี้ก็ฟื้นตัวขึ้นมาจากบทบาทความร่วมมือของคนในชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้มีนักท่องเที่ยวหลังไหลเข้ามามากมายหากมองในแง่ของเศรษฐกิจจะทำให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้ เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพ ให้ชุมชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน แต่อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ ถ้ามองในแง่ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการหลังไหลของนักท่องเที่ยวย่อมเกิดผลกระทบต่อทรัพยากรในพื้นที่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และอาจมีปัญหาระยะของเสีย และสิ่งปฏิกูล ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคนในชุมชนท้องถิ่นที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณตลาดบ้านใหม่แปดริ้วอีกทั้งผลเสียเหล่านี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้วยเช่นกันดังนั้นจะต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการตระหนักในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการคำนึงถึงคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยวและวิถีวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การบริหารจัดการหรือการพัฒนาตลาดเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาตลาดบ้านใหม่จะต้องพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และคนในตลาดบ้านใหม่ โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่นเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือมีส่วนได้เสียจากทรัพยากรการท่องเที่ยวมากที่สุด หากคนในชุมชนสามารถรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่ดีไว้ยาวนาน อนุรักษ์สถานที่ของความเป็นตลาดเก่าโบราณให้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง ก็จะทำให้เกิดผลดีต่อคนในชุมชนระยะยาวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและการพัฒนาการของตลาดบ้านใหม่แปดริ้วที่จังหวัดฉะเชิงเทรา
- (2) เพื่อศึกษาบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา
- (3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา
- (4) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

แนวคิดทฤษฎีที่ใช้

1. แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับการพัฒนา

เอดเวิร์ด ไรต์เนอร์ (Edward w.Weidner) (Weidner,1973,pp.97-115)และซอล แคทซ์ (Saul M. Katz) (Katz, 1970,pp. 109-138) โดยจากการประมวลแนวความคิดของนักวิชาการ ในการพิจารณา"การพัฒนา" พบลักษณะเด่น โดยสรุปดังนี้(1)มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาไม่หยุดนิ่ง(2)มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทั้งในส่วนของปริมาณและคุณภาพ (3)มีลักษณะของความก้าวหน้า (4)มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงด้วยความตั้งใจ เป็นการเปลี่ยนแปลงโดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า(5)มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงโดยคำนึงถึงศักยภาพมนุษย์

Edward W. Weidner (1962, อ้างถึงในกมล อุดลพันธุ์ และคณะ, 2543หน้า8) ได้รวบรวมแนวความคิดของนักวิชาการที่ให้ความหมายของการพัฒนา แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

กลุ่มแรกเห็นว่าการพัฒนาเป็นเรื่องความเจริญเติบโต กลุ่มที่สองเห็นว่าการพัฒนาเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงระบบในระบบที่กระทำการ เช่น การเปลี่ยนแปลงระบบสังคม กลุ่มที่สาม เห็นว่าการพัฒนาเป็นการปฏิบัติการ โดยมีจุดมุ่งหมายกลุ่มที่ 4 เห็นว่าการพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงโดยมีการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้า

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เฉลิมลาภ คณจร ณ อุษยา (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย,2546) (อ้างถึงใน กนกวรรณดุจศรีแก้ว,2549 หน้า 16) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนหมายถึง การท่องเที่ยวที่ไม่รบกวนสิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมและประเพณีท้องถิ่น โดยนักท่องเที่ยวควรต้องศึกษาสภาพความเป็นไปของท้องถิ่นที่ไปเยือน ขณะเดียวกันคนในท้องถิ่นก็ต้องเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนให้กับนักท่องเที่ยว และร่วมรักษาคุณค่าของสิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตให้คงอยู่สืบไป เพื่ออนุชนรุ่นหลังจะได้สัมผัสคุณค่าเช่นเดียวกันนี้ต่อไป

หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Shirley Eber 1992) (อ้างถึงใน กนกวรรณดุจศรีแก้ว 2549, หน้า 17)ประกอบด้วย(1)การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (2)การลดการบริโภคที่มากเกินไป และการลดของเสีย(3)การรักษาความหลากหลายของธรรมชาติ และวัฒนธรรม(4) การรวมการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าอยู่ในการวางแผน(5)การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น (6)การมีส่วนร่วมของชุมชน(7)การศึกษา

ระหว่างผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน (8)การฝึกอบรมบุคลากร(9)การตอบสนองการตลาด การท่องเที่ยว(10)การวิจัยมีประสิทธิภาพ

3.แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2536,25) (อ้างถึงใน สมรศรี คำตรง , 2552 หน้า 23) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมกันปฏิบัติ และร่วมกันรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบคือ ตัวประชาชนในชุมชนนั้น ๆ

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

สรณ์ศิริ รวีโรจน์วรกุล(2550)(อ้างถึงใน นางสาวศิธา แก้วเรือง,2557 หน้า 9) ได้สรุปความหมายการท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึงการเดินทางจากที่อยู่อาศัยที่เป็นภูมิลำเนาของผู้เดินทาง ไปยังที่อยู่อาศัยที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและมีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพและไปอยู่ประจำโดยมีวัตถุประสงค์การเดินทางอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่าง เช่น การพักผ่อน การเยี่ยมญาติ โดยมีแรงกระตุ้น(Motivator) จากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านปฏิสัมพันธ์

วรรณ วลัยวานิช (2546) (อ้างถึงใน นางสาวศิธา แก้วเรือง,2557 หน้า 10-11) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว (1)นักท่องเที่ยว(2) สถานที่ท่องเที่ยว(3)การคมนาคมขนส่ง หรือการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (4) ข้อมูลข่าวสาร (5) ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว (6) องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน (7)การสนับสนุนอื่นๆ เป็นการเพิ่มความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว

วิธีการวิจัย

วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non-participation observation) การศึกษาจากเอกสาร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก จำนวน 7 คน ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกต และการค้นคว้าจากเอกสาร มาจัดหมวดหมู่แล้ววิเคราะห์สังเคราะห์ สรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของการพรรณนาความตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาตลาดเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วที่จังหวัดฉะเชิงเทราผู้วิจัยขอสรุปแยกเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของตลาดบ้านใหม่แปดริ้วสามารถสรุปได้ว่าตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเป็นตลาดเก่าตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 มีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2435 สมัยก่อนเรียกว่าตลาดริมน้ำ เป็นชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นแหล่งค้าขาย มีพ่อค้าแม่ค้า และผู้คนเดินมาซื้อของที่ต้องการ เป็นจุดแลกเปลี่ยนสินค้าสำคัญของจังหวัดฉะเชิงเทราต่อมาท่ามกลางความเจริญที่เปลี่ยนแปลงไปประกอบกับเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สะดวกมากยิ่งขึ้น ทำให้การสัญจรทางน้ำลดบทบาทลง บ้านเรือนบางส่วนชำรุดทรุดโทรม เรือนแถวร้านค้าที่เคยรุ่งเรืองในอดีตจึงกลายเป็นเพียงที่พักอาศัยเท่านั้น ลูกหลานที่ไปเรียนหนังสือในกรุงเทพมหานครเมื่อเรียนจบก็ไม่กลับมาประกอบอาชีพค้าขายต่อจากพ่อแม่ ร้านค้าในตลาดเริ่มปิดตัวลงส่งผลให้ตลาดเงียบเหงาจนแทบจะเป็นตลาดร้าง แต่ความเป็นตลาดริมน้ำที่มีร้านค้าเรือนไม้ที่ปลูกติดต่อกันเป็นแนวยาวไปกับแม่น้ำบางปะกงยังคงความเป็นเอกลักษณ์ และยังคงความเป็นวิถีชุมชนแบบเดิมที่ผสมผสานวัฒนธรรมไทย - จีนอย่างลงตัวจนกระทั่งในปีในปี พ.ศ. 2547 นางจิตติมา ฉายแสง (อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา) ในฐานะลูกหลานของชาวตลาดบ้านใหม่และเป็นผู้จุดประกายการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วได้สังเกตเห็นถึงศักยภาพของการเป็นตลาดโบราณที่ยังคงมีเค้ารอยของวัฒนธรรมไทย - จีนที่โดดเด่น ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของตัวอาคารบ้านเรือน บ้านประตูป้านบานเพ็ญ ข้าวของเครื่องใช้และการทำอาหาร และจากการที่มีผู้มาติดต่อขอใช้สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ย้อนยุคหลายเรื่อง อาทิ เรื่องอยู่กับกิ่งแม่น้ำคพระ โขนง จึงได้ชักชวนคนในชุมชนตลาดบ้านใหม่ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนย่านตลาดบ้านใหม่กับมาอีกครั้งหลังจากเงียบเหงามานานตลาดบ้านใหม่แปดริ้วจึงได้รับการฟื้นฟูให้กลับมามีชีวิตชีวาดังในอดีตเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2547 จนเป็นที่รู้จักของ

นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้ มีการสร้างงาน สร้างอาชีพ เกิดเศรษฐกิจชุมชนที่ดี ชุมชนพึ่งพาตนเองได้

บทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทราสามารถสรุปได้ว่า(1) ด้านการอนุรักษ์ใช้ทรัพยากรอย่างพอดีพบว่า คนในชุมชนเห็นว่าตลาดบ้านใหม่ แม่น้ำบางปะกง และ ต้นไม้ เป็นทรัพยากรที่มีค่าเป็นทุนทางสังคมคนในชุมชนจึงให้ความสำคัญกับการรักษาความเป็นตลาดเก่าโบราณ รักษาแม่น้ำบางปะกง รักษาต้นไม้โดยมีชมรมรักษตลาดบ้านใหม่ เป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้ว เพื่อกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และยังมีคณะกรรมการชุมชน เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา หรือแม้กระทั่งคนในชุมชน ก็มารณรงค์พูดคุยกัน ทำความเข้าใจให้ทุกคนร่วมกันตระหนักถึงคุณค่าถึงสิ่งที่มีในตลาด มีการตั้งกฎกติกา ไม่ให้ทิ้งขยะลงสู่แม่น้ำบางปะกง และให้ช่วยกันดูแล ต้นลำพู ต้นจากที่ขึ้นอยู่ตามลุ่มน้ำบางปะกง และในคลองบ้านใหม่ บ้านเรือนที่จะบูรณะซ่อมแซม หรือตัดแปลงทางชมรมรักษตลาดบ้านใหม่ หรือเทศบาลเมืองฉะเชิงเทราก็ขอความร่วมมือจากคนในชุมชน หรือเจ้าของพื้นที่ที่จะซ่อมแซมอาคารบ้านเรือนว่าให้คงไว้ซึ่งเค้ารอยแบบแปลนอย่างเดิม เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมไว้ภายในตลาดบ้านใหม่แปดริ้วให้ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิด เถถิมลาภ คณเจร ฌ อยุธา (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546)(อ้างถึงในกนกวรรณคุณศรีแก้ว, 2549 หน้า 16) ที่กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนนั้นคนในท้องถิ่นต้องร่วมรักษาคุณค่าของสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตให้คงอยู่สืบไปและสอดคล้องกับหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ (Shirley Eber 1992 ข้อ 1)(อ้างถึงในกนกวรรณคุณศรีแก้ว, 2549 หน้า 17)ที่กล่าวว่าหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี เป็นการใชทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างพอดีเท่าที่จำเป็นเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรให้ยาวนานขึ้นอีกทั้งยังสอดคล้องกับวรรณาวงษ์วานิช (2546)(อ้างถึงใน ศิธา แก้วเรือง, 2557 หน้า10 -11) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวก็เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยว จะต้องเป็นสิ่งซึ่งนักท่องเที่ยวไปเที่ยวแล้วเกิดความประทับใจเพราะคนในชุมชนในตลาดบ้านใหม่

ร่วมกันรักษาสິงแวดล้อมวัฒนธรรมความเป็นโบราณของตลาดเพื่อให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดฉะเชิงเทรา (2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นพบว่า คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมหรือการอยู่ร่วมกันจึงมีการรวมกลุ่มกันของทั้ง 2 ชุมชน เกิดเป็นชมรมรักษ์ตลาดบ้านใหม่ เปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ตลอดจนร่วมเสนอแนะปัญหา โดยมีเทศบาลเมืองฉะเชิงเทราเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุน เช่น สนับสนุนบุคลากร สถานที่จัดการประชุม หรือการจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้ด้านต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการจัดทำแผนชุมชนให้คณะกรรมการชุมชน คนในชุมชน พ่อค้า แม่ค้า ผู้ประกอบการต่างๆ และผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกันผ่านการประชุมประชาคมชุมชน และ โครงการหรือกิจกรรมใดที่ชุมชนทำไม่ได้หรือเกินศักยภาพของชุมชนเทศบาลเมืองฉะเชิงเทราก็จะนำบรรจุในแผนพัฒนาของเทศบาลเพื่อนำไปสู่การตั้งงบประมาณและนำโครงการดังกล่าวไปปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับ ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2536,25)(อ้างถึงใน สมศรี คำตรง,2552 หน้า 23) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การรวมกันปฏิบัติ และร่วมกันรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ซึ่งบทบาทของชุมชนท้องถิ่น คือ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ชมรมรักษ์ตลาดบ้านใหม่ คณะกรรมการชุมชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วก็เปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ตลอดจนร่วมเสนอแนะปัญหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership) ของ อำนาจ อนันต์ชัย (2527,126-130) ที่กล่าวว่า การสร้างผู้นำจะช่วยจูงใจให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกัน เพราะผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญในการรวมกลุ่มคนจูงใจคนไปยังเป้าหมายที่ประสงค์ ผลของการสร้างผู้นำทำให้เกิดการระดมความร่วมมือปฏิบัติงานอย่างมีขวัญกำลังใจ งานมีคุณภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมรับผิดชอบ ดังนั้น การสร้างผู้นำที่ดีย่อมนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการรวมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยดีนั่นเอง เพราะการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนก็มีผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมทำให้ชุมชนเกิดขวัญกำลังใจร่วมมือกันพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วต่อไป

(3) ด้านการสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นพบว่า ชมรมรักตลาดบ้านใหม่มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้ว โดยมีการเก็บเงินร้านละ 20 บาท และเทศบาลเมืองฉะเชิงเทราก็มีบทบาทในการประสานกับหน่วยงานต่างๆ มาให้ความรู้กับคนในชุมชนในเรื่องของเศรษฐกิจท้องถิ่นในชุมชน นอกจากนี้เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ยังมีการแต่งตั้งคณะทำงานในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน เพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยร่วมกับ ชมรมรักตลาดบ้านใหม่ คณะกรรมการชุมชนตลาดบน คณะกรรมการชุมชนตลาดบ้านใหม่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด อีกทั้งเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรายังมีการสนับสนุนงบประมาณส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนทุกๆปี ซึ่งการดำเนินการหรือการจัดงานจัดกิจกรรมดังกล่าวนี้ทำให้เกิดการสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น มีเม็ดเงินหมุนเวียนภายในชุมชน จนเกิดเป็นเศรษฐกิจท้องถิ่นภายในชุมชนทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2540)(อ้างถึงใน สมศรี คำตรง,2252 หน้า 23) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเกิดจากสภาพทางเศรษฐกิจและชุมชนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ภายในและรอบ ๆ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ซึ่งควรได้รับการพิจารณาให้เป็นวัตถุประสงค์หรือองค์ประกอบที่สำคัญของการส่งเสริมและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชุมชนท้องถิ่นในระยะยาวมากกว่ากิจกรรมอื่น ซึ่งมีผลกระทบต่อความอยู่รอดของธรรมชาติ ดังนั้น การเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบต่าง ๆ จะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นที่ยอมรับกันว่าจะช่วยปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่นให้ดีขึ้นในระยะยาวเพราะการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนก็ทำให้เกิดเศรษฐกิจภายในชุมชน และชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ (Shirley Eber 1992 ข้อ 5)(อ้างถึงใน กนกวรรณคุณศรีแก้ว, 2549 หน้า 17) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น (Supporting Local Economics) จะพิจารณาด้านราคาและคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัด แต่ยังป้องกันสิ่งแวดล้อม

ไม่ให้ถูกทำลายอีกด้วย ซึ่งชาวตลาดบ้านใหม่ หรือผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ร่วมมือในการป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลาย(4) ด้านความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวพบว่า เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา มีการจัดทำขยายเขตพื้นที่บริเวณลานจอดรถให้มีมากขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวส่วนบริเวณภายในตลาดเนื่องด้วยตลาดตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง การจะปรับขยายพื้นที่จึงทำได้ยากด้วยติดที่กฎระเบียบทางกรมเจ้าท่าว่า จะเป็นการรุกล้ำแม่น้ำบางปะกง และประเด็นสำคัญคือ ในส่วนของตลาดบ้านใหม่ แปรริ้วนั้นพื้นที่ส่วนหนึ่งมีเจ้าของเป็นตลาดเอกชน การที่เทศบาลเมืองฉะเชิงเทราจะไปดำเนินการปรับพื้นที่ หรือดำเนินการใดๆ ต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าของตลาด เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา และชมรมรักษตลาดบ้านใหม่จึงมีการกำหนดข้อตกลงร่วมกัน เช่น มีเส้นกั้นห้ามพ่อค้า แม่ค้า ตั้งแผงขายเกินเส้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวเดินชมตลาด หรือเลือกซื้อสินค้าได้อย่างสะดวก จัดงบประมาณอุดหนุนชุมชน ในการซ่อมแซมปรับปรุงทางเดินในตลาด เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ทางเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา และชมรมรักษตลาดบ้านใหม่ยังมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงเชื่อมโยงกับตลาดบ้านใหม่ได้ ซึ่งถือเป็นมรดกศิลปถิ่นตลาดบ้านใหม่แปรริ้ว เช่น วัดจีนประชาสโมสร หรือ วัดเล่งฮกยี่ วัดเทพนิมิตร วัดอุภัยภาติการาม (ชำปอกง) ด้วยบทบาทของชุมชนท้องถิ่น ร่วมด้วยช่วยกันจึงทำให้ตลาดบ้านใหม่แปรริ้วยังสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อยู่ในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, น 18-19)(อ้างถึงใน กนกวรรณ คุณศรีแก้ว, 2549 หน้า 18-19) ที่กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ควรคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวนั้นว่าจะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม ซึ่งเป็นแนวทางพิจารณาในการกำหนดปริมาณและมาตรฐานของบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว พร้อมทั้งกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่เหมาะสม และพิจารณามาตรการจำกัดนักท่องเที่ยวด้วย(5) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวพบว่า ปัจจุบันภายในตลาดบ้านใหม่แปรริ้ว มีกิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีคือ รำวงมาตรฐาน รำวงพื้นบ้าน รำไท่น ซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมพื้นถิ่นชาวแปรริ้ว และเป็นการแสดงที่เข้ากลมกลืนกับความบันเทิงตลาดโบราณได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนี้เกิดขึ้นจากบทบาทของ

เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา โดยชมรมรักษ์รำวงมาตรฐานเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา มีการสอนการโจงกระเบน มีกิจกรรมพายเรือชมสองฟากฝั่งของคลองบ้านใหม่ และในแต่ละปีจะมีการจัดกิจกรรมต่างๆภายใต้ชื่อที่แตกต่างกันไปในแต่ละปี เช่น เทศกาลอาหารอร่อยย้อนรอยวัฒนธรรมไทย-จีน ตลาดบ้านใหม่เมืองแปดริ้ว ตอนตลาดเก่าเล่าเรื่อง ซึ่งภายในงานจะมีกิจกรรมต่างๆด้วย เช่น สาธิตการทำอาหารสูตรโบราณของตลาดบ้านใหม่แปดริ้ว ล่องเรือคลองบ้านใหม่ ไหว้พระนอนกระเจก ชมทิวทัศน์และวิถีชีวิตของชาวบ้าน การแสดงรำวงพื้นบ้าน การเล่นเกมพื้นบ้านกับนักท่องเที่ยว การจำหน่ายขนมพื้นบ้าน อาหารพื้นถิ่น และสินค้าชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ กิจกรรมการประกวดร้องเพลง กิจกรรมการประกวดขวัญใจแต่งกายย้อนยุค และร้านค้าความเอกลักษณ์ดีเด่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรรณาวงษ์วานิช (2546)(อ้างถึงในศิธา แก้วเรือง,2557 หน้า10-11) ที่กล่าวว่านักท่องเที่ยว ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆ คือ ลักษณะของนักท่องเที่ยว การกระจายของนักท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆของนักท่องเที่ยว ฤดูกาลท่องเที่ยว และทัศนคติของนักท่องเที่ยว ซึ่งชุมชนท้องถิ่นก็จัดกิจกรรมต่างๆให้กับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวภายในตลาดบ้านใหม่แปดริ้ว อีกทั้งยังสอดคล้องกับ แนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, น 18-19 ข้อ2) (อ้างถึงใน กนกวรรณดุรงศรีแก้ว 2549, หน้า 18-19)ที่กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว นั้นว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการจะเห็นสิ่งใดจากแหล่งท่องเที่ยว นั้นหรือ ต้องการได้ประโยชน์อะไรจากแหล่งท่องเที่ยว นั้น ซึ่งจะเป็นแนวทางพิจารณาจัดหาหรือจัดสร้างกิจกรรมเสริมในการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด อันจะเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว นี้มากขึ้น ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวซึ่งเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ชมรมรักษ์ตลาดบ้านใหม่ คณะกรรมการชุมชน ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมขึ้นมาที่มีความกลมกลืนกับแหล่งท่องเที่ยว เช่นรำวงมาตรฐานถือเป็นวัฒนธรรมพื้นถิ่น เป็นการแสดงที่เข้ากับสถานที่ของตลาดบ้านใหม่แปดริ้วซึ่งเป็นตลาดเก่าตลาดโบราณ อีกทั้งยังมีการพายเรือ หรือล่องเรือไหว้พระนอนกระเจก ชมความเป็นธรรมชาติของแม่น้ำบางปะกง และคลองบ้านใหม่ที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ ก็เป็นอีกกิจกรรมหนึ่ง

ที่เหมาะสมเนื่องจากตลาดบ้านใหม่แปดริ้วตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง และริมคลองบ้านใหม่

ประเด็นปัญหาและอุปสรรคของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จังหวัดฉะเชิงเทราสามารถสรุปได้ว่า (1) ด้านพื้นที่พบว่าตลาดบ้านใหม่แปดริ้วตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำบางปะกง พื้นที่ภายในตลาดบ้านใหม่ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ เนื่องจากมีแม่น้ำบางปะกง มีลำคลองต่อจากแม่น้ำเรียกว่าคลองบ้านใหม่ มีต้นลำพู ต้นจาก ขึ้นอยู่เรียงรายตามชายฝั่งบางปะกง และริมคลองบ้านใหม่ ในตลาดบ้านใหม่แปดริ้วนั้นประกอบด้วย 2 ชุมชน คือ ชุมชนตลาดบนและชุมชนตลาดบ้านใหม่ หรือชุมชนตลาดล่าง จริงๆ ทางชุมชนท้องถิ่นอยากจะปรับพื้นที่ทางเดินภายในตลาดให้กับนักท่องเที่ยว เนื่องจากพื้นที่คับแคบไป และพื้นที่ส่วนหนึ่งของชุมชนตลาดบ้านใหม่ หรือชุมชนตลาดล่าง เป็นตลาดที่มีเจ้าของ การที่เทศบาลหรือชุมชนท้องถิ่นจะดำเนินการอะไร อาจไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ เนื่องจากต้องขออนุญาต และขอความร่วมมือจากเจ้าของตลาดก่อน และอีกประการหนึ่งพื้นที่ของตลาดอยู่ริมแม่น้ำบางปะกงการปรับอะไรคงทำได้ยากเพราะอาจจะเป็นการรุกรานแม่น้ำบางปะกงได้ และอีกประการหนึ่งคือเนื่องด้วยพื้นที่มีจำนวนจำกัด ถึงแม้เทศบาลเมืองฉะเชิงเทราจะจัดบริการพื้นที่ในการจอดรถให้กับนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งแล้ว แต่บางครั้งก็ยังไม่เพียงพอต้องไปใช้บริการจอดรถที่ของเอกชนซึ่งจะต้องเสียค่าบริการในการจอดรถ(2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในตลาดบ้านใหม่แปดริ้วพบว่า ทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ภายในตลาดบ้านใหม่ยังขาดจุดบริการห้องน้ำที่เป็นสาธารณะ สถานที่นั่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยวมีน้อยถึงขยะตามจุดต่างๆน้อยเกินไป และข้อมูลในศูนย์บริการนักท่องเที่ยวก็ไม่ครบถ้วน ปัจจุบันเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ชมรมรักษ์ตลาดบ้านใหม่ และคณะกรรมการชุมชนเวลาที่มีการประชุมก็จะแจ้งขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการร้านค้าว่าช่วยให้บริการทางด้านห้องน้ำกับนักท่องเที่ยว แต่ทั้งนี้และทั้งนี้ทางเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรากำลังคิดหาวิธีเพื่อที่จะดำเนินการก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวต่อไปสอดคล้องกับแนวคิดของบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา(2548, น 18-19) ข้อ3(อ้างถึงใน กนกวรรณคุณศรีแก้ว 2549, หน้า 18-19) การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ควรคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวที่ว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรอยู่แล้วบ้าง มีความเพียงพอกับความต้องการหรือไม่ และต้องการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นอีกหรือไม่ จะเพิ่มในปริมาณมากน้อยเพียงใด(3) ด้านการฝึกอบรมพบว่า เทศบาลเมืองฉะเชิงเทราและชมรมรักตลาดบ้านใหม่จะมีการจัดประชุมฝึกอบรมให้กับผู้ประกอบการร้านค้าอยู่เสมอ เช่น การพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ การปฏิบัติกับนักท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพตัวเอง การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อให้ตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดฉะเชิงเทราส่วนที่เป็นปัญหาอุปสรรคจะมีคนบางกลุ่มที่คิดว่าการมาประชุมหรือเข้ารับการฝึกอบรมนั้นเป็นการเสียเวลา คิดว่ารู้อยู่แล้ว ก็จะทำให้คนกลุ่มนั้นขาดโอกาส ขาดการมีส่วนร่วม และทำให้มีผู้เข้าร่วมการประชุมไม่ครบถ้วน และไม่เข้าใจหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับแนวคิดของ (Shirley Eber 1992 ข้อ 8) (อ้างถึงในกนกวรรณคุณศรีแก้ว,2549 หน้า 17) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมบุคลากรทางการฝึกอบรมบุคลากรท้องถิ่นทุกประเภททุกระดับให้มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและการพัฒนาแบบยั่งยืน ซึ่งจะช่วยยกระดับการบริการการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการรักษา และคงความเป็นเอกลักษณ์ วิถีชีวิต เอกลักษณ์อันโดดเด่นของรสชาติอาหาร และเอกลักษณ์ความเป็นตลาดโบราณของตลาดบ้านใหม่แปดริ้วไว้ให้นุชนรุ่นหลังได้ศึกษาต่อไป
2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพิ่มเติม เพื่อเป็นยกระดับการท่องเที่ยว ให้ตลาดบ้านใหม่แปดริ้วเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดฉะเชิงเทรา

บรรณานุกรม

- กนกวรรณคุณศรีแก้ว.(2549). การจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี บ้านวังน้ำมอก อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย.คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2562).ข่าวท่องเที่ยววิถีไทย-เก๋ไก๋อย่างยั่งยืน. สืบค้นวันที่ 4 กันยายน 2562, จาก <https://thai.tourismthailand.org/ข่าวอัพเดท/รายละเอียดข่าว/เป็นปีท่องเที่ยววิถีไทย-เก๋ไก๋อย่างยั่งยืน--2796> ข่าวจากเว็บ
- ยุทธศักดิ์ สุภสร. (2562).ข่าว ทิศทางท่องเที่ยวไทยในปี 2562 **Tourism Thailand : Keep calm and Look forward to 2019.**สืบค้นวันที่ 4 กันยายน 2562, จาก <https://www.tatreviewmagazine.com/article/tourism-thailand-2562/>
- รวิภา ธรรมโชติ. (มปป). หนังสือ วิชายุทธศาสตร์การพัฒนา.กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิธา แก้วเรือง. (2557). กลยุทธ์การพัฒนาตลาดร้อยปีสามชุกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน) สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน ภาควิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมรศรี คำตรง. (2552). การมีส่วนร่วมของชุมชนไทรน้อยในการพัฒนาตลาดน้ำไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สำนักศิลปากรที่ 5 :ปราจีนบุรี. (มปป.) ตลาดบ้านใหม่ อดีต : ปัจจุบัน : อนาคต. ปราจีนบุรี

